

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 27ης Φεβρουαρίου 2002 *

Στην υπόθεση T-34/00,

Eurocool Logistik GmbH, με έδρα το Linz (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον
G. Secklehner, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους O. Montalto, E. Joly και G. Schneider,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 9ης Δεκεμβρίου 1999 (υπόθεση R 233/1999-1), αφορώσας την καταχώριση της λέξεως EUROCOOL ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τον P. Mengozzi, Πρόεδρο, την V. Tiili και τον R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Φεβρουαρίου 2000,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Ιουνίου 2000,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Ιουνίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

¹ Στις 6 Ιουνίου 1996 η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος στο Γραφείο Έναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς

(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα EUROCOOL.

3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 39 και 42, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για εκάστη των κλάσεων αυτών, στην ακόλουθη περιγραφή:

κλάση 39: «Αποθήκευση αγαθών σε ανοιχτούς και κλειστούς χώρους, ειδικότερα ειδών σε συνθήκες ψύξης και κατάψυξης· παροχή συμβουλών και πληροφόρηση σχετικά με τη συντήρηση αποθήκευσης αγαθών, ειδικότερα ειδών σε συνθήκες ψύξης και κατάψυξης· εκμίσθωση αποθηκών· μεταφορά κατεψυγμένων ειδών με οχήματα και φορτηγά αυτοκίνητα· παροχή συμβουλών και πληροφόρηση σχετικά με μεταφορικές υποθέσεις για είδη σε συνθήκες ψύξης και κατάψυξης· εκμίσθωση αποθηκών κατάψυξης, καταψυκτών και διατάξεων αποθήκευσης για είδη σε συνθήκες ψύξης και κατάψυξης»·

κλάση 42: «Δημιουργία συστημάτων διοργάνωσης και διοίκησης, ειδικότερα για τη μεταφορά και την αποθήκευση ειδών σε συνθήκες ψύξης και κατάψυξης· ανάπτυξη λογισμικού για τη συντήρηση αποθήκευσης, την προμήθεια και τη μεταφορά ειδών σε συνθήκες ψύξης και κατάψυξης»·

- 4 Με ανακοίνωση της 5ης Νοεμβρίου 1998, ο εξεταστής πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι θεωρούσε ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL δεν μπορούσε να καταχωρισθεί διότι εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ως προς τις υπηρεσίες που αφορούσε η αίτηση καταχωρίσεως σήματος.
- 5 Με απόφαση της 11ης Μαρτίου 1999, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση δυνάμει του άρθρου 38 του κανονισμού 40/94, για τον λόγο που είχε εκθέσει στην από 5 Νοεμβρίου 1998 ανακοίνωσή του.
- 6 Στις 10 Μαΐου 1999 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γραφείου, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του εξεταστή.
- 7 Με απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1999 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 15 Δεκεμβρίου 1999, το τμήμα προσφυγών επικύρωσε την απόφαση του εξεταστή (σημείο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως), με την αιτιολογία ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, και ότι ήταν αποκλειστικώς περιγραφικό, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού. Επιπλέον, η προσφυγή αναπέμφθηκε στον εξεταστή για τα περαιτέρω όσον αφορά την απόδειξη της αποκτήσεως διακριτικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού (σημείο 2 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 8 Το τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν ότι η απόφαση του εξεταστή ήταν βίασιμη, δεδομένου ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL διακρίνει τις δραστηριότητες αποθηκεύσεως και μεταφοράς κατεψυγμένων προϊόντων εντός του ευρωπαϊκού χώρου. Κατά το τμήμα προσφυγών, ο συνδυασμός λέξεων EUROCOOL, ο οποίος ανταποκρίνεται στους κανόνες χρήσεως της αγγλικής γλώσσας, αποτελείται από μια συνήθη λέξη, τη λέξη «COOL», η οποία εν προκειμένω εμφανίζει το είδος των οικείων υπηρεσιών, και ένα όχι λιγότερο σύνηθες πρόθεμα, το «EURO», το οποίο δηλώνει τον γεωγραφικό χώρο που προβλέπεται για τις υπηρεσίες αυτές.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το σημείο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- να αναπέμψει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος στο Γραφείο για τη συνέχιση της διαδικασίας καταχωρίσεως·
- επικουρικός, να ακυρώσει μερικώς το σημείο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως και να αναπέμψει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος στο Γραφείο για τη συνέχιση της διαδικασίας καταχωρίσεως όσον αφορά τις ακόλουθες υπηρεσίες:

κλάση 39: «Αποθήκευση αγαθών σε ανοικτούς και κλειστούς χώρους, σε συνθήκες κατάψυξης· εκμίσθωση αποθηκών· παροχή συμβουλών και πληροφόρηση σχετικά με τη συντήρηση αποθήκευσης αγαθών σε συνθήκες κατάψυξης· μεταφορά κατεψυγμένων ειδών με οχήματα και φορτηγά αυτοκίνητα· παροχή συμβουλών και πληροφόρηση σχετικά με μεταφορικές υποθέσεις για είδη σε συνθήκες κατάψυξης· εκμίσθωση αποθηκών κατάψυξης, καταψυκτών και διατάξεων αποθήκευσης για είδη σε συνθήκες κατάψυξης»·

κλάση 42: «Δημιουργία συστημάτων διοργάνωσης και διοίκησης, για τη μεταφορά ειδών σε συνθήκες κατάψυξης· ανάπτυξη λογισμικού για τη συντήρηση αποθήκευσης, την προμήθεια και τη μεταφορά ειδών σε συνθήκες κατάψυξης».

- ή, ακόμη επικουρικότερα, όσον αφορά τις ακόλουθες υπηρεσίες:

κλάση 39: «Αποθήκευση αγαθών σε ανοικτούς και κλειστούς χώρους· εκμίσθωση αποθηκών· παροχή συμβουλών και πληροφόρηση σχετικά με τη συντήρηση αποθήκευσης αγαθών»·

κλάση 42: «Δημιουργία συστημάτων διοργάνωσης και διοίκησης»·

- να καταδικάσει το Γραφείο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

10 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει τα αιτήματα της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Νομική εκτίμηση

Επί των κυρίων και επικουρικών αιτημάτων αναπομπής της υπόθεσης στο Γραφείο προς συνέχιση της διαδικασίας καταχωρίσεως

- 11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να αναπέμψει την υπόθεση στο Γραφείο και να το διατάξει να συνεχίσει τη διαδικασία καταχωρίσεως.

- 12 Σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο Γραφείο. Πράγματι, στο Γραφείο εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό της παρούσας αποφάσεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform) Συλλογή 2001, II-433, σκέψη 33]. Επομένως, τα υπό κρίση αιτήματα είναι απαράδεκτα.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως του σημείου 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 13 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, από τους οποίους ο πρώτος αντλείται κατ' ουσίαν από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, ο δεύτερος από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, και ο τρίτος από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η απόφαση του εξεταστή της 11ης Μαρτίου 1999 βασίζεται αποκλειστικώς στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και ότι η προσβαλλομένη απόφαση, αντιθέτως, στηρίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του ίδιου κανονισμού. Κατά την προσφεύγουσα, ο εξεταστής όφειλε να βασιστεί και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αν γίνει δεκτό το αντίθετο τούτο θα σημαίνει ότι επιτρέπεται στους εξεταστές να προβάλλουν ανά πάσα στιγμή νέους λόγους απαραδέκτου δυναμένους να συναχθούν «από τα συμφραζόμενα» μιας αιτιολογίας, ενδεχομένως εσκεμμένα γενικής.
- 15 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι, αναφερόμενη με το δικόγραφο της προσφυγής της στους εξεταστές, εννοούσε τον εξεταστή και το τμήμα προσφυγών και ήθελε ιδίως να παραπονεθεί για το ότι το τμήμα προσφυγών προέβαλε νέο απόλυτο λόγο απαραδέκτου, χωρίς να της έχει δοθεί η δυνατότητα να εκφράσει την άποψή της επ' αυτού, δεδομένου ότι ο λόγος αυτός δεν περιλαμβανόταν στην απόφαση της 11 Μαρτίου 1999. Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι, στο υπόμνημα όπου εξέθετε τους λόγους για τους οποίους προσέβαλε την απόφαση αυτή ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αναφέρθηκε προληπτικώς και παρεμπιπτόντως στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Προσέθεσε ότι, αν ο εξεταστής είχε επικαλεστεί το άρθρο αυτό, η ίδια θα μπορούσε να επεκταθεί περαιτέρω επί του μη περιγραφικού χαρακτήρα του επιμάχου λεκτικού σήματος.
- 16 Το Γραφείο υποστηρίζει ότι ο βασιζόμενος στην έλλειψη αιτιολογίας λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα είναι απαράδεκτος, διότι αφορά την απόφαση του εξεταστή και όχι την απόφαση του τμήματος προσφυγών, η οποία είναι η προσβαλλομένη απόφαση ενώπιον του Πρωτοδικείου.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 17 Ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως του σήματος EUROCOOL, διότι το σήμα αυτό εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ως προς τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώρισή του. Το τμήμα προσφυγών προέβαλε ότι το επίμαχο λεκτικό σήμα προσέκρουε όχι μόνο στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, αλλά και στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού.
- 18 Κατόπιν εξέτασε των ισχυρισμών της προσφεύγουσας στο σύνολό τους, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν, αφενός, ότι το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να αποφανθεί επί του απολύτου λόγου απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 παρά μόνον αν είχε αποφανθεί επ' αυτού και ο εξεταστής αφετέρου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε αυτεπαγγέλτως έναν απόλυτο λόγο απαραδέκτου τον οποίο δεν είχε επικαλεστεί ο εξεταστής, χωρίς η ίδια να έχει προηγουμένως κληθεί να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.
- 19 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας ο οποίος συνίσταται, κατ' ουσίαν, σε αιτίαση περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας, είναι παραδεκτός καθόσον βάλλει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 20 Συναφώς, επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι η αρχή της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας διατυπώνεται στο άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο οι αποφάσεις του Γραφείου μπορούν να στηρίζονται μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.

- 21 Εξάλλου, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, δυνάμει της οποίας οι αποδέκτες αποφάσεων των δημοσίων αρχών οι οποίες θίγουν, όπως εν προκειμένω, αισθητά τα συμφέροντά τους πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράζουν αποτελεσματικά την άποψή τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1974, 17/74, *Transocean Marine Paint κατά Επιτροπής*, Συλλογή τόμος 1974, σ. 441, σκέψη 15).
- 22 Τέλος, από τη νομολογία του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, μη παρέχοντας στην προσφεύγουσα την ευκαιρία να διατυπώσει την άποψή της επί απολύτων λόγων απαραδέκτου που αυτό δέχεται αυτεπαγγέλτως, προσβάλλει τα δικαιώματά της άμυνας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2000, T-122/99, *Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα σαπουνιού)*, Συλλογή 2000, σ. II-265, σκέψη 47].
- 23 Εν προκειμένω, η απόφαση του εξεταστή αιτιολογείται με βάση τη γλωσσική ανάλυση εκάστου των στοιχείων που απαρτίζουν το επίμαχο λεκτικό σήμα, δηλαδή της συντομογραφίας «EURO» και του επιθέτου «COOL». Κατά τον εξεταστή, ο συνδυασμός των δύο αυτών συνήθων λέξεων δεν προσδίδει στο λεκτικό σήμα EUROCOOL πρωτότυπο και διακριτικό χαρακτήρα. Έτσι, ως αιτιολογία για την εκ μέρους του εξεταστή απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος προβλήθηκε αποκλειστικώς η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου λεκτικού σήματος. Δεν προβλήθηκε ως αιτιολογία ο περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος αυτού.
- 24 Η προσβαλλομένη απόφαση βασίζεται σε δύο απολύτους λόγους απαραδέκτου, την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα και την αποκλειστικώς περιγραφική φύση του λεκτικού σήματος EUROCOOL. Όσον αφορά τον τελευταίο αυτό λόγο απαραδέκτου, το τμήμα προσφυγών παρατηρεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 απαγορεύει τη χορήγηση σε επιχείρηση του αποκλειστικού δικαιώματος χρήσεως στο εμπόριο ενός λεκτικού σήματος που περιορίζεται στην περιγραφή, υπό συνήθη μορφή, της ποιότητας ή του προσορισμού των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώρισή του. Επιπλέον, φρονεί ότι η ένδειξη αυτή πρέπει οπωσδήποτε να παραμείνει διαθέσιμη προς γενική χρήση, δεδομένου ότι οι ανταγωνιστές έχουν θεμιτό συμφέρον να μπορούν να τη χρησιμοποιούν ελεύθερα (σημείο 12 του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τα

επιχειρήματα αυτά όμως που θεμελιώνουν αποκλειστικώς την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν περιλαμβάνονταν στην απόφαση του εξεταστή.

25. Ακόμη κι αν γίνει δεκτό ότι τα στοιχεία που δύνανται να στηρίξουν τους απολύτους λόγους απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 μπορούν να αλληλεπικαλυφθούν σε κάποιο μέτρο, παραμένει σαφές ότι οι λόγοι αυτοί έχουν έκαστος έναν ίδιον τομέα εφαρμογής [βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, T-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 48]. Πράγματι, οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου τους οποίους καθιερώνει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 δεν μπορούν να περιοριστούν στην έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα ώστε να θεωρηθούν όμοιοι, δεδομένου ότι διατυπώνονται σε δύο αυτοτελείς διατάξεις.
26. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, κατά το μέτρο που το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, ιδίως βασιζόμενο στην επιτακτική ανάγκη να παραμείνουν διαθέσιμες οι περιγραφικές ενδείξεις, χωρίς να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να λάβει αποτελεσματικώς θέση ως προς αυτόν τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου και ως προς τη συλλογιστική που προβάλλεται προς στήριξή του.
27. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει ανάγκη να αναλύσει το Πρωτοδικείο το βάσιμο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να ελεγχθεί αν το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 28 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς την κρίση του τμήματος προσφυγών, ο συνδυασμός των λέξεων «EURO» και «COOL» στο λεκτικό σήμα EUROCOOL του προσδίδει πλείονες δυνατές σημασίες και διακριτικό χαρακτήρα, διότι το λεκτικό σήμα αυτό πρέπει να θεωρείται στο σύνολό του και όχι με ανάλυση εκάστου των συστατικών μερών του. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, το επίμαχο σήμα μπορεί να καταχωρισθεί διότι πρόκειται για τη δημιουργία πρωτότυπης λέξεως.
- 29 Όσον αφορά τη λέξη «EURO», η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η πλειονότητα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως θα το συνδέσει αυθορμήτως με το νέο κοινό νόμισμα και δεν θα το αντιληφθεί ως γεωγραφική ένδειξη. Όσον αφορά το επίθετο «COOL», η προσφεύγουσα θεωρεί ότι μπορούν να του προσδοθούν πλείονες άλλες σημασίες εκτός από αυτήν που παραθέτει η προσβαλλομένη απόφαση. Όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το λεκτικό σήμα EUROCOOL προκύπτει από μια ασυνήθη παράθεση των δύο λέξεων και απλώς υποδηλώνει ότι οι υπηρεσίες που αυτή προσφέρει αφορούν συμβουλές και πληροφορίες σχετικές με έναν «κόσμο άνετο (cool) με τα ευρώ» και με τα σχετικά συστήματα διοργανώσεως και διοικήσεως.
- 30 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά την πάγια πρακτική του Γραφείου, από την έκφραση «που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα» την οποία περιέχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι αρκεί ένας ελάχιστος διακριτικός χαρακτήρας και ότι το αν μια λέξη έχει τέτοιο χαρακτήρα πρέπει να εκτιμάται σύμφωνα με αυτή τη διάταξη, ανεξαρτήτως του ότι η λέξη αυτή μπορεί να είναι ή να μην είναι περιγραφική.

- 31 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι, ακόμη και αν το λεκτικό σήμα EUROCOOL έχει μειωμένο διακριτικό χαρακτήρα, περιέχει στοιχείο που αποτελεί καινοτομία, κατά μείζονα λόγο εφόσον δεν βρίσκεται σε κανένα αγγλικό ή γερμανικό λεξικό.
- 32 Το Γραφείο φρονεί, όπως και το τμήμα προσφυγών, ότι ένα αγγλόφωνο κοινό θα θεωρήσει αμέσως ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL παραπέμπει απλώς στο γεγονός ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αφορά αποτελούν ευρωπαϊκές υπηρεσίες μεταφοράς, αποθηκεύσεως ή συντηρήσεως αποθηκεύσεως με χρησιμοποίηση συστήματος ψύξεως και, περαιτέρω, ότι το σύστημα αυτό ψύξεως είναι σύμφωνο προς τις προδιαγραφές των ισχυουσών κοινοτικών κανονιστικών διατάξεων. Ο συνδυασμός αυτός, ο οποίος στερείται πρωτοτύπων στοιχείων, περιορίζεται στην παροχή μιας ουσιώδους πληροφορίας σε σχέση με τις υπηρεσίες στις οποίες αναφέρεται.
- 33 Το Γραφείο υπενθυμίζει ότι η λέξη «EURO» χρησιμοποιείται, κατά το λεξικό *Collins Cobuild English Dictionary* (έκδοση του 1992), για τον σχηματισμό λέξεων που περιγράφουν κάτι ή παραπέμπουν σε κάτι σχετικό με την Ευρώπη ή την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το στοιχείο «EURO» συνδυάζεται επίσης συχνά με άλλους όρους ώστε να αποτελέσει το πρόθεμα νέων λέξεων. Έτσι, το Γραφείο αντικρούει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος τροποποίησε αυτή την αντίληψη της λέξεως «EURO», δεδομένου ότι η έναρξη ισχύος του ευρώ δεν επηρέασε τον σχηματισμό συνθέτων λέξεων με το πρόθεμα «EURO».
- 34 Το Γραφείο ισχυρίζεται ότι η λέξη «COOL», ως επίθετο, σημαίνει «μετρίως κρύος, ευχάριστος και δροσιστικός, κατ' αντιδιαστολή προς τη μεγάλη ζέση και το κρύο». Η έννοια αυτή της λέξεως «COOL», κατά το Γραφείο, δεν μπορεί να διαφύγει από τους επαγγελματίες που ασχολούνται με τα οικεία προϊόντα διατροφής, στους οποίους απευθύνονται οι υπηρεσίες που δηλώνει το λεκτικό σήμα EUROCOOL.
- 35 Εξάλλου, το Γραφείο φρονεί ότι η παράθεση των λέξεων «EURO» και «COOL» δεν παρουσιάζει κανένα διακριτικό στοιχείο, δεδομένου ότι οι δύο αυτές λέξεις συν-

δύάζονται προσηκόντως σύμφωνα με τους γλωσσικούς κανόνες. Εξάλλου, το επίμαχο λεκτικό σήμα δεν παρουσιάζει κανένα πρωτότυπο στοιχείο. Τέλος, το Γραφείο υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η λέξη EUROCOOL δεν περιέχεται σε κανένα λεξικό ή σε καμία εγκυκλοπαίδεια δεν αρκεί για να του προσδώσει τον ελάχιστο απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 36 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα». Εξάλλου, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 37 Τα σημεία τα οποία αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν θεωρούνται ικανά να εκπληρώσουν την ουσιώδη λειτουργία του σήματος, δηλαδή την επισήμανση της εμπορικής προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας, προκειμένου να παράσχουν έτσι τη δυνατότητα στον καταναλωτή που αγοράζει το διακρινόμενο με το σήμα προϊόν ή τη διακρινόμενη με το σήμα υπηρεσία να προβεί, σε περίπτωση μεταγενέστερης αγοράς, στην ίδια επιλογή αν η εμπειρία αποβεί θετική ή σε διαφορετική επιλογή αν η εμπειρία αποβεί αρνητική.
- 38 Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα για τα οποία ή με τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σημείου [απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 2000, T-345/99, Harbinger κατά ΓΕΕΑ (TRUSTEDLINK), Συλλογή 2000, σ. II-3525, σκέψη 32] και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη ενός συγκεκριμένου κοινού προς το οποίο απευθύνεται, το οποίο απαριτίζεται από τους καταναλωτές αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών.

- 39 Τέλος, από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι ένας ελάχιστος διακριτικός χαρακτήρας αρκεί προκειμένου να μην έχει εφαρμογή ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο αυτό.
- 40 Στη συγκεκριμένη περίπτωση, επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε επαρκή ανάλυση όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 41 Έτσι, το τμήμα προσφυγών εκθέτει ότι, κατά το αγγλικό λεξικό *Collins Cobuild English Dictionary* (έκδοση του 1995), το πρόθεμα «EURO» χρησιμοποιείται για τον σχηματισμό λέξεων που περιγράφουν ή αναφέρονται σε πράγματα σχετικά με την Ευρώπη ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, αφενός, και ότι το επίθετο «COOL» σημαίνει, κατά το αγγλικό λεξικό *The New Shorter Oxford English Dictionary* (έκδοση του 1995), «μετρίως κρύος, ευχάριστος και δροσιστικός, κατ' αντιδιαστολή προς τη μεγάλη ζέση και το κρύο», αφετέρου (σημεία 14 και 15 του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως). Όσον αφορά το λεκτικό σήμα EUROCOOL, το τμήμα προσφυγών φρονεί ότι έχει έννοια κατανοητή, σαφή και μη διφορούμενη και, συνεπώς, ότι δεν μεταδίδει άλλη πληροφορία πλην της αντικειμενικής, σαφούς και άμεσα κατανοητής δηλώσεως ότι πρόκειται περί υπηρεσιών που αφορούν την υπό συνθήκες καταψύξεως μεταφορά προϊόντων που αναλαμβάνονται εντός του ευρωπαϊκού χώρου και τη διατήρησή τους διά της ψύξεως (σημείο 18 του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 42 Επομένως, το τμήμα προσφυγών συνάγει την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του επιμάχου λεκτικού σήματος από το ότι ο συνδυασμός λέξεων EUROCOOL, ο οποίος ανταποκρίνεται στους κανόνες χρήσεως της αγγλικής γλώσσας, αποτελείται αποκλειστικά από μια συνήθη λέξη, τη λέξη «cool», η οποία εμφανίζει το είδος των οικείων υπηρεσιών, και από ένα πρόθεμα όχι λιγότερο σύνηθες, το πρόθεμα «euro», το οποίο δηλώνει τον γεωγραφικό χώρο εντός του οποίου προβλέπεται η παροχή των υπηρεσιών αυτών.

- 43 Το γεγονός όμως ότι το επίδικο σημείο αποτελείται από στοιχεία που μπορούν να αναφέρονται σε ορισμένα χαρακτηριστικά των υπηρεσιών τις οποίες αφορά η αίτηση καταχώρισης και ότι ο συνδυασμός των στοιχείων αυτών είναι σύμφωνος προς τους γλωσσικούς κανόνες δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή του απολύτου λόγου απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, εκτός αν αποδειχθεί ότι το σημείο αυτό, θεωρούμενο συνολικώς, δεν παρέχει στο κοινό στο οποίο απευθύνεται τη δυνατότητα να διακρίνει τις υπηρεσίες του αιτούντος από τις υπηρεσίες των ανταγωνιστών.
- 44 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι δεν διακρίνει στο λεκτικό σήμα EUROCOOL το πρωτότυπο στοιχείο που επικαλείται η προσφεύγουσα (σημείο 18 του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 45 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από τη νομολογία του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα δεν μπορεί να απορρέει μόνον από την έλλειψη περίσειας φαντασίας [απόφαση της 5ης Απριλίου 2001, T-87/00, Bank für Arbeit und Wirtschaft κατά ΓΕΕΑ (EASYBANK), Συλλογή 2001, σ. ΙΙ-1259, σκέψη 39] ή μιας ελάχιστης χροιάς φαντασίας [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-135/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Action), Συλλογή 2001, σ. ΙΙ-379, σκέψη 31 και T-136/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Comedy), Συλλογή 2001, σ. ΙΙ-397, σκέψη 31]. Πράγματι, ένα κοινοτικό σήμα δεν αποτελεί κατ' ανάγκη αποτέλεσμα δημιουργικής σκέψεως και δεν βασίζεται σε πρωτότυπα ή φανταστικά στοιχεία αλλά στην ικανότητα να εξατομκεύει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες στην αγορά, σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του ίδιου είδους που προσφέρουν οι ανταγωνιστές.
- 46 Στο πλαίσιο της εφαρμογής του απολύτου λόγου απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει να καθορισθεί, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 45, αν το λεκτικό σήμα EUROCOOL ως σύνολο παρέχει στο κοινό στο οποίο απευθύνεται τη δυνατότητα να διακρίνει τις υπηρεσίες του αιτούντος την καταχώριση κοινοτικού σήματος σε σχέση με τις υπηρεσίες άλλης εμπορικής προελεύσεως.

- 47 Έν προκειμένω, το κοινό προς το οποίο απευθύνεται το σήμα υποτίθεται ότι είναι ένα κοινό εξειδικευμένο, καλά πληροφορημένο, προσεκτικό και ενημερωμένο (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26 και απόφαση Eurohealth, προπαρατεθείσα, σκέψη 27). Πράγματι, όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, οι επίμαχες υπηρεσίες προορίζονται για τους επιχειρηματίες που ασκούν δραστηριότητα στον τομέα των προϊόντων διατροφής και των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων. Εξάλλου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, το κοινό προς το οποίο απευθύνεται το σήμα και ως προς το οποίο πρέπει εν προκειμένω να εκτιμηθεί ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου είναι ο αγγλόφωνος καταναλωτής.
- 48 Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, παρατηρείται, κατ' αρχάς, ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL αποτελείται από το πρόθεμα «EURO» και το επίθετο «COOL». Όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών, η λέξη «EURO» χρησιμοποιείται συνήθως για να γίνει αναφορά στην Ευρώπη ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η λέξη «COOL» μπορεί να φέρνει στον νου κάτι το ευχάριστο και το δροσιστικό και, συνεπώς, να υποδηλώνει μια ορισμένη ιδιότητα.
- 49 Περαιτέρω, το λεκτικό σήμα EUROCOOL μπορεί να απομνημονεύεται ευχερώς και αμέσως από το κοινό προς το οποίο απευθύνεται. Επομένως, το λεκτικό σήμα EUROCOOL ως σύνολο έχει την εγγενή ικανότητα να γίνεται αντιληπτό ως διακριτικό σημείο από το κοινό προς το οποίο απευθύνεται.
- 50 Επισημαίνεται επίσης ότι το τμήμα προσφυγών δεν ανέφερε στην προσβαλλομένη απόφαση ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL ως σύνολο αποτελεί κοινή ή συνήθη ονομασία στον τομέα των προϊόντων διατροφής και των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων ή στον τομέα των υπηρεσιών των κλάσεων 39 και 42 της κατατάξεως της Νικαίας που απαριθμούνται στη σκέψη 3 ανωτέρω, η οποία να εξατομικεύει ή να χαρακτηρίζει τις υπηρεσίες αυτές.

- 51 Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το επίμαχο λεκτικό σήμα, θεωρούμενο συνολικώς, δεν παρέχει στο κοινό στο οποίο απευθύνεται τη δυνατότητα να διακρίνει τις υπηρεσίες της προσφεύγουσας από τις υπηρεσίες που έχουν άλλη εμπορική προέλευση.
- 52 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι το λεκτικό σήμα EUROCOOL στερείται διακριτικού χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 53 Επομένως, το σημείο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 54 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 55 Σύμφωνα με το άρθρο 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται ως αποδοτέα έξοδα.
- 56 Δεδομένου ότι το Γραφείο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας, στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, σύμφωνα με το αίτημά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το σημείο 1 του διατακτικού της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Δεκεμβρίου 1999 (υπόθεση R 233/1999-1).**
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**
- 3) Καταδικάζει το καθού στα δικαστικά έξοδα.**

Mengozzi

Tiili

Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Φεβρουαρίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

P. Mengozzi